

Class war notes? Δηλαδή? Για άλλους ακόμα ένα κομμάτι χαρτί

στους τοίχους και στα χέρια . Για τύπους σαν και του λόγου μας αυτό που λέει ο τίτλος και ακόμα περισσότερα. Σημειώσεις (σκέψεις, συμπεράσματα, απόψεις) του ταξικού πολέμου. Αντιλαμβανόμενοι (και βιώνοντας) ότι η κρίση είναι πρώτα και κύρια επίθεση στην εργατική τάξη από τα αφεντικά με σκοπό την υποτίμηση μας, προέκυψε σαν ανάγκη να μιλήσουμε σαν εργάτες για τα δικά μας δίκια , για τις δικές μας ανάγκες, για τα δικά μας ανεξάρτητα εργατικά συμφέροντα.

Μπουκωμένοι από την αποπροσανατολιστική ρητορεία (του δημόσιου χρέους, του εθνικού συμφέροντος, του καμμένου του λαού που τον επιβουλεύονται μερικά "λαμόγια", της ελλαδίτσας που προσκυνάει μπροστά στους κακούς ξένους και τη μέρκελ και άλλα ωραία παραμύθια) **της ταύτισης των συμφερόντων μας με τα μικρά και μεγάλα αφεντικά** και την αποπνικτική αδυναμία να σκεφτούμε και να δράσουμε ανεξάρτητα από αυτούς (και την γλώσσα τους) που μας πατάνε καθημερινά στο σβέρκο, αποφασίσαμε να κάνουμε αυτό το μικρό βήμα. Να μοιραστούμε σημειώσεις που δεν έχουν μέσα "σωτήρες", μαϊντανούς που παρελαύνουν σε μικρές και μεγάλες όθονες, ευχές, κατάρες και αοριστολογίες που επιπλέουν στον ωκεανό των social media.

Σημειώσεις από εργάτες για αυτά που αφορούν όλους εμάς, την σύγχρονη εργατική τάξη, είτε είμαστε από δώ είτε από άλλη χώρα, είτε είμαστε άντρες είτε γυναίκες, "παλιοί" και "νέοι", μεγαλύτεροι και νεαρότεροι, ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι. Ξέρουμε επίσης ότι με αυτή την προσπάθεια δεν θα βρούμε δουλειά σε ανέργους, δεν θα αυξηθούν οι μισθοί , δεν θα μειωθούν οι ώρες στα μικρά και μεγάλα κάτεργα μεθαύριο. Αλλά ξέρουμε επίσης ότι εξίσου με τη φτώχεια της τσέπης το ίδιο σημαντική είναι και η φτώχεια του να είναι ο καθένας μόνος του ,με τις μανιοκαταθλίψεις του μπροστά από τον Η/Υ και τα προπατζιδικά αναζητώντας τις μοναχικές διεξόδους του. Η φτώχεια του να απωθείς την δυνατότητα συλλογικής , ανεξάρτητης, εργατικής οργάνωσης απέναντι στην καθολική υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας, και να τσιμπάς απ το ράφι στο σούπερ μάρκετ της τηλεοπτικής δημόσιας σφαίρας τους εκατοντάδες **αποπροσανατολισμούς** που πουλιούνται σε προσφορά. **Μόνο που το πληρώνουμε ακριβά σαν τάξη αυτό το τελευταίο εμπόρευμα...**

Και κάτι τελευταίο: δεν έχουμε και ούτε θέλουμε να έχουμε σχέση με κόμματα, μμε, εκκλησία, μαφίες και κάθε άλλο τύρρανο τη ζωής μας

bonus παραγωγικότητας ή αλλιώς όταν τα αφεντικά έχουν σχέδια!

(στις πλάτες μας)

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ...
καθημερινή 1/6

"Σε απόλυτη συνάρτηση θα βρεθούν από τους πρώτους μήνες του 2015 η εργασιακή απόδοση των δημοσίων υπαλλήλων με τις μισθολογικές απολαβές. Το νέο σύστημα της αξιολόγησης βάσει της ποσόστωσης θα αποτελέσει επί του πρακτέου τον «καμβά» για την εφαρμογή του νέου μισθολογίου τον Ιανουάριο του 2015, " ... "Στο κείμενο προβλέπεται «αποσυμπίεση διπλής κατεύθυνσης» στις αποδοχές, δηλαδή μείωση του ανώτατου και αύξηση του κατώτατου μισθού η οποία θα γίνει με κριτήρια την ικανότητα, την απόδοση, αλλά και την υπευθυνότητα του κάθε υπαλλήλου." ... "Χαρακτηριστική του πλαισίου που θα ισχύσει είναι τοποθέτηση του υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης Κυριάκου Μητσοτάκη. «Θα υπάρξουν στοχευμένες μειώσεις σε μισθούς προκειμένου να επιβραβευθούν οικονομικά οι πιο παραγωγικοί. **Εάν θέλουμε να δώσουμε πριμ παραγωγικότητας σε κάποιους που έχουν κριθεί ως καλύτεροι, οι πόροι θα πρέπει να προκύψουν από στοχευμένες μειώσεις σε κάποιους άλλους.**"

Μα δεν είναι υπέροχα τα νέα; Πέρα απο το πετσόκομμα των μισθών , την εντατικοποίηση της εργασίας, το πέταγμα στα σχοινιά όσων "περισσεύουν"(ανεργία), το "πληρώνω όποτε γουστάρω ή δεν πληρώνω και καθόλου" την ανασφάλιστη εργασία και άλλα ωραία που έχουν για μας τα ("δε βγαίνω στην κρίση", κακόμοιρα) αφεντικά , ράβουν και άλλα κόλπα για τα μέτρα μας! Το κράτος (ο συλλογικός εκφραστής των συμφερόντων των αφεντικών) λέει λοιπόν (για τους δημόσιους υπαλλήλους): **θα παίρνετε ένα χαρτζιλικάκι, αρκεί να δουλεύετε όσο πιο πολύ γίνεται, αρκεί να είστε υπάκουοι και να βουλώνετε το στόμα, αρκεί να είστε όσο πιο πειθήνιοι και όσο πιο ανταγωνιστικοί ως προς τους συναδέλφους σας.** Και αυτό το χαρτζιλικάκι δεν θα το παίρνετε έτσι απλά. Θα το παίρνετε από τους άλλους , απ'αυτούς που μπορεί να απεργήσουν, που θα βγάλουν τη γλώσσα στο μαλάκα προϊστάμενο, που θα λουφάρουν για να γλυτώσουν λίγο απ'το πήξιμο της δουλειάς. Από κάποιες αξιοπρεπείς επιλογές δηλαδή. **Τι ωραία σχέδια διαχωρισμού των εργατών**, δεν συμφωνείτε;

Και αναρωτιόμαστε εμείς οι καχύποπτοι. Είναι πολύ δύσκολο να πάνε αυτά τα μέτρα (όχι ότι δεν γίνονται και άτυπα) και στα κάτεργα του ιδιωτικού τομέα; Φανταστείτε λίγο: στο τάδε φαστφουντάδικο η Α(υπάλληλος) να κοιτάει με μισό μάτι τον Β (υπάλληλος) γιατί παίρνει 0,5€ παραπάνω επειδή κάνει π.χ παραπάνω θελήματα για τον Γ (αφεντικό του μαγαζιού). Κουίζ: ποιος βγαίνει κερδισμένος; Μα ο Γ φυσικά! δουλειά και γλύψιμο από τον Β ,νεύρα, μοναξιά και σιχτίρισμα απο την Α και ο Γ (και όλοι οι Γ) το κεφάλι του ήσυχο γιατί δεν θα παίξουν ψιθυρίσματα πίσω απ την πλάτη του και αναζήτηση συλλογικών διεκδικήσεων, αλλά φαγωμάρα και εχθρικότητα. Βάλτε το αυτό σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα (σε όλους τους χώρους εργασίας δηλαδή) και έχετε τα καλύτερα νέα για αυτούς που μας ξεζουμίζουν. Κανιβαλισμό μεταξύ των εργατών και μάλιστα με το κράτος εγγυητή αυτής της συνθήκης!

Μερικές σημειώσεις για το **κοινωνικό μέρισμα**

από **εργατική σκοπιά**

1^ο

Τι είναι το κοινωνικό μέρισμα τελικά; Η κυρίαρχη αφήγηση λέει πανηγυρικά ότι είναι τα λέφτα από το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα που σαν “χώρα πετύχαμε”. Καταρχήν δυο λόγια για την “επιτυχία” του πρωτογενούς πλεονάσματος. Το ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα σημαίνει ότι υπάρχουν περισσότερα δημόσια έσοδα από τα έξοδα, όπου έσοδα (κυρίως) οι φόροι από τη φορολογία (των μισθωτών στην συντριπτική τους

2^ο

Και αυτά τα λεφτά, που υπενθύμιζουμε πάρθηκαν από τη δική μας υποτίμηση σαν εργατές, θα ξαναμοιραστούν, λέει, πίσω με τη μορφή του κοινωνικού μερίσματος με μπόλικά κριτήρια και γραφειοκρατία. Και μια μικρή λεπτομέρεια: όσοι άνεργοι και εργαζόμενοι

Απ' την άλλη το κράτος δεν κρύβει την

3^ο

αδυναμία του στα αγαπημένα του παιδιά. Έτσι λοιπόν 62.585 αστυνομικοί, στρατιωτικοί και λιμενικοί πήραν το κοινωνικό μέρισμα των 500 ευρώ απευθείας και χωρίς καμία αίτηση (μη μπλέξουν τα παιδιά με τη γραφειοκρατία, έχουν και δουλειές). Η μόνη προϋπόθεση είναι ο μισθός τους να μην ξεπερνάει τα 1500 ευρώ. Απ τη μία έχουμε εκατοντάδες χιλιάδες

4^ο

Υπάρχει (για μας) και μια επιπλέον λειτουργία που επιτελεί η “προσφορά” του κοινωνικού μερίσματος. Την (μία απ' τις πολλές που έχει η τάξη μας) **αυταπάτη** ότι “δεν μπορεί, το κράτος, η όποια κυβέρνηση, θα μας λυπηθεί και κάπως, με κάποιο τρόπο θα επαναφέρει με ένα μαγικό ραβδάκι τις <<παλιές καλές μέρες>>, γιατί δεν μπορεί κάπου θα τελειώσει όλο αυτό”. Δεν το παίζουμε έξυπνοι, αλλά έχουμε μυριστεί ότι στην πρώτη γραμμή των επιλογών των αφεντικών (προκειμένου να σώσουν τα κέρδη τους)

πλειοψηφία) και (τα μειωμένα) έξοδα οι δαπάνες για υγεία, παιδεία, ΔΕΚΟ και οι μισθοί των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα. Με άλλα λόγια και πιο απλά, **υποτίμηση της εργατικής τάξης από δύο μεριές.** Φόροι, πετσόκομμα μισθών, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, καταστροφή του συστήματος υγείας και άλλα τέτοια ωραία. Αυτή είναι η “επιτυχία” του πρωτογενούς πλεονάσματος!

έχουν ανάγκαστει, λόγω της υποτίμησης της εργασίας, να μένουν με τους γονείς τους (λες και το όνειρο των περισσότερων από εμάς είναι να μένουμε με τους γονείς μας...) **θεωρούνται φιλοξενούμενοι, άρα προνομιούχοι και δεν δικαιούνται το χαρτζιλικάκι.** Κυνισμός ή δούλεμα κανονικό; διαλέγετε και παίρνετε!

χαμηλόμισθους των 400 ευρώ και ανέργους να μη δικαιούνται φράγκο και απ' την άλλη οι ένστολοι προστάτες που έχουν αναλάβει για **λογαριασμό των αφεντικών την περιφρόνηση της φτώχειας** να απολαμβάνουν είδικα προνόμια. Όχι για να ξέρουμε ποιοι “περισεύουν” και ποιοι όχι...

και των πολιτικών τους υπαλλήλων είναι η υποτίμηση μέχρι εξόντωσης(με διάφορους τρόπους) της σύγχρονης εργατικής τάξης. Βλέπει κανείς κάτι διαφορετικό απ' την καθημερινή του εμπειρία; Ε λοιπόν, η υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας δεν πρόκειται να τελειώσει επειδή κάποιιοι από τους από πάνω θα ξυπνήσουν ένα ωραίο πρωί και θα μας λυπηθούν. Όχι αν δεν υπάρχει ένας σοβαρός αντίπαλος απέναντι τους που θα έχει συνείδηση των χίλιων δίκιων του. Των δίκιων των πραγματικών δημιουργών όλου του πλούτου αυτού του κόσμου.